

belige oplysninger, må ikke benyttes som grund til at udsætte eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. På den baggrund tilskyndes staterne til at indhente og udveksle de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og iværksætte forbedrede teknikker til at imødegå usikkerhed.

F.s.v.a. zoner under national jurisdiktion anerkender kyststater forpligtigelsen til at følge aftalens principper ved forskning og udnyttelse samt bevarelse og forvaltning af fælles og stærkt vandrende fiskebestande. Kyststater skal med regelmæssige mellemrum, enten direkte eller eksempelvis gennem de relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer give de stater, der driver fiskeri på det åbne hav i det lokale eller regionale område, meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har vedtaget i områder under deres nationale jurisdiktion. Tilsvarende skal stater, der driver fiskeri på det åbne hav, meddele andre interesserede stater, hvilke foranstaltninger de har vedtaget til regulering af aktiviteter, der udøves af fartøjer, der fører deres flag, og som befisker de pågældende bestande på det åbne hav.

Såfremt et naturfænomen har en markant negativ indvirkning på situationen for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, skal staterne, ifølge aftalen, vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger som nødforanstaltning for at hindre, at fiskeriet øger denne negative indvirkning og indebærer en alvorlig trussel mod sådanne fiskebestandes bæredygtighed. Eventuelle nødforanstaltninger skal være midlertidige og være baseret på videnskabelige oplysninger.

6. Med aftalen følger krav om iværksættelse af nationale, lokale og regionale kontrol- og observatørprogrammer. F.s.v.a. kontrol pålægges flagstaten større forpligtigelser til at kontrollere egne fartøjers fiskeritaktiviteter på det åbne hav, blandt andet ved at gøre fiskeriet betinget af en særlig licens eller fiskeritilladelse samt beredvillighed til samarbejde med autoriserede inspektører fra andre stater. Flagstatens fiskere vil kunne blive inspiceret af autoriserede inspektører fra andre stater på det åbne hav. I den forbindelse skal stater gennem lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller lignende arrangementer fastlægge procedurer for bording og inspektion.

Ved påstand om overtrædelse af vedtagne bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger skal flagstaten reagere inden for tre arbejdsdage og enten kræve, at det pågældende fartøj, der fører dens flag, giver oplysninger til undersøgelsesmyndigheden om fartøjsposition, fangster, fiskeredskaber, fiskeri og dertil knyttede aktiviteter i det område, hvor overtrædelse påstås at have

fundet sted, eller bemyndige den inspicerende stat til at foretage undersøgelserne.

I tilfælde, hvor der efter bording og inspektion er åbenbar grund til at antage, at et fartøj har begået en alvorlig overtrædelse (herunder fisket uden gyldig licens, undladt at foretage den påkrævede optegnelse over fangstdata, fisket i enten fredet område, fredningsperiode, med forbudte fiskeredskaber eller efter en bestand, for hvilken der gjaldt fiskeriforbud) og flagstaten enten har undladt at reagere, eller undladt at træffe de ovenstående forholdsregler, kan inspektørerne forblive om bord og sikre sig bevismaterialet og de kan kræve, at fartøjsføreren er behjælpelig med yderligere undersøgelser, om nødvendigt ved straks at sejle fartøjet til f.eks. nærmeste havn.

Flagstaten skal, ifølge aftalen, underrettes om en sådan bording og efterfølgende overdrages kopi af inspektionsrapport. Omvendt skal flagstaten sikre, at fartøjsføreren accepterer bording og er inspektørerne behjælpelig. Alvorlige overtrædelser af vedtagne bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger fører til tabet af fiskerilicens.

I forlængelse af spørgsmålet om kontrol pålægges flagstaten at etablere et nationalt register over fiskerifartøjer med tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav, således at interesserede stater på anmodning skal have adgang til oplysningerne.

Bilæggelse af tvister mellem to deltagende stater foregår efter de generelle bestemmelser, der er fastsat i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982.

7. Deltagende stater skal tilskynde ikke-parter i aftalen til at blive parter i denne og til at vedtage love og forskrifter, der er forenelige med aftalens bestemmelser.

8. F.s.v.a. Det Europæiske Fællesskab er det Fællesskabet, der på områder, hvor der er tale om enekompetence – herunder spørgsmålet vedr. bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer – skal vedtage de relevante regler og forordninger. Fællesskabet deler sin kompetence med medlemsstaterne på følgende områder omfattet af aftalen: udviklingslandenes krav, videnskabelig forskning, havnestatsforanstaltninger og bestemmelser vedr. stater, der ikke er medlemmer af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller som ikke er parter i aftalen.

9. Gennemførelsen af aftalen vil ikke få direkte administrative eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

I forbindelse med tiltag til bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande forpligter staterne sig til at yde udviklingslandene støtte i form af blandt andet økonomisk og faglig